

สมัครใจ ไบนีพพาน

วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

โอวาทหลวงพ่อธัมมชโย

ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันพุธที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

วันพรุ่งนี้เป็นวันออกพรรษา เราจะสังเกตได้ว่าระยะเวลา ๑ พรรษา ไม่นานเลย แต่เราทำกิจวัตรกิจกรรมให้เป็นไปตามปกติ ชั่วประเดี๋ยวเดียวก็หมดเวลาแล้ว

พวกเราทุก ๆ รูป เป็นผู้ที่สมัครใจไปพระนิพพานด้วยกันทั้งนั้น ที่เราสมัครใจก็เพราะว่า เราได้เห็นภัยในวัฏสงสาร เห็นการเวียนว่ายตายเกิดเป็นทุกข์ เห็นว่ากิเลสอาสวะเป็นสาเหตุแห่งความทุกข์ทั้งหลาย เรามีความปรารถนาที่จะขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไปตามคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงได้สมัครใจมาบวชกัน

เหตุที่เป็นอย่างนี้ เพราะเราได้ศึกษาพุทธประวัติและคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตั้งแต่สมัยที่พระองค์ยังเป็นพระบรมโพธิสัตว์อยู่นั้น ในแต่ละชาติที่ผ่านมา พระองค์ได้รับคำแนะนำสั่งสอนจากบัณฑิตนักปราชญ์มากมาย ตายแล้วเกิดใหม่ก็มาศึกษากันใหม่ เป็นอย่างนี้เรื่อยมาจนกระทั่งชาบซึ่งว่า จุดหมายปลายทางของชีวิตมนุษย์ คือพระนิพพาน และการจะไปอายตนนิพพานได้จะต้องขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไป

พระองค์สร้างบารมี ศึกษาและฝึกฝนอบรมตนเองเพื่อขจัดกิเลสอาสวะเรื่อยมา ตั้งแต่ยังมีชีวิตเป็นฆราวาส เป็นนักบวช จนกระทั่งภพสุดท้ายกับบรรลุป่าหมายของชีวิตตามมโนปณิธานของพระองค์ โดยอาศัยการฝึกฝนและประกอบความเพียรอย่างไม่ย่อท้อ

เมื่อทรงบรรลุลำดับก็ได้ปิดบังอำพรางความรู้อันบริสุทธิ์นั้น ได้เปิดเผยให้เป็นแบบแผน เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตแก่ชาวโลก เมื่อ

เราได้ยินได้ฟังคำสอนนั้น นำมาพิจารณาใคร่ครวญจนกระทั่งเกิดความซาบซึ้งและเห็นตามพระพุทธองค์ที่ตรัสไว้ว่า พระนิพพานนั้นเป็นเยี่ยมและพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ก็ตรัสตรงกันว่า พระนิพพานเป็นเยี่ยม เราจึงได้ตัดสินใจสมัครใจเป็นนักบวชในพระพุทธศาสนาและสมัครใจที่จะขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไปตามวิธีการของพระองค์

บัดนี้ พรพราหมณ์ได้ผ่านไปอย่างรวดเร็ว เราได้ทำกิจวัตรและกิจกรรมอย่างครบถ้วนบริบูรณ์อย่างเต็มที่เต็มกำลังกันทุกรูป บางท่านอุทิศตนเพื่อศึกษาพระปริยัติธรรมอย่างเต็มที่ควบคู่กับการปฏิบัติธรรม บางท่านอุทิศตนช่วยเหลือกิจการงานสงฆ์และก็ควบคู่กับการปฏิบัติธรรม ไม่มีใครเลยที่จะปล่อยเวลาให้ว่างเปล่าโดยไม่ชวนชวนที่จะสร้างบุญสร้างบารมีอย่างเต็มที่ นี่เป็นเรื่องที่น่าปิติยินดีเป็นอย่างยิ่ง

มหาปวารณา

วันพรุ่งนี้เป็นวันออกพรรษา ตามประเพณีในสมัยพุทธกาลนั้น ก่อนออกพรรษาจะมาทำปวารณาซึ่งกันและกัน โดยผู้ที่สมัครใจไป พระนิพพานจะมารวมประชุมกัน เหมือนอย่างที่เรามารวมประชุมกันในวันนี้ ที่อยู่ในป่าก็ประชุมกันในป่า ที่อยู่ในละแวกบ้านก็ประชุมกันในละแวกบ้าน

ในความหมายแห่งการประชุมนั้นก็คือ รูปใดรูปหนึ่งจะต้องเป็นกัลยาณมิตรให้ซึ่งกันและกัน ใครได้เห็น ใครได้ยิน หรือสงสัยว่า เพื่อนสหธรรมิกท่านใดปฏิบัติข้อวัตรต่าง ๆ ไม่ถูกต้องตามคำสั่งสอนของพระบรมศาสดา ซึ่งจะเป็นเหตุให้ห่างไกลจากพระนิพพาน ก็ขอท่านอาศัยจิตที่ประกอบไปด้วยเมตตาธรรม แนะนำตักเตือนสั่งสอนข้าพเจ้า

เมื่อทราบแล้ว ข้าพเจ้าก็จะตั้งใจแก้ไขปรับปรุงตนเองด้วยความเต็มใจ และสมัครใจยินดีเป็นอย่างยิ่ง เหมือนเพื่อนสหธรรมิกนั้นได้ชื่นชมทรัพย์ อันประเสริฐให้กับผู้ที่ยังขัดสนอยู่

มีความปีติเบิกบานใจว่า นอกจากเราจะคอยดูแลฝึกฝนตนเอง แล้วยังมีเพื่อนสหธรรมิกคอยช่วยแนะนำอีก ในไม่ช้าเราก็จะเป็นคน สมบูรณ์ได้ จะขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นได้ จิตใจของเราก็จะสะอาด บริสุทธิ์จนสามารถเข้าถึงพระธรรมกาย เข้าถึงวิชาธรรมกายได้ เช่นเดียวกับพระพุทธองค์

หลังจากที่ปวารณากันแล้วต่างก็จะแยกย้ายกันไปปฏิบัติธรรม ใครถนัดอยู่ป่าก็ไปป่า ใครถนัดอยู่ถ้ำก็เข้าถ้ำ ใครถนัดอยู่เรือนว่าง ก็ไปเรือนว่าง ใครถนัดอยู่โคนไม้ก็ไปโคนไม้ ต่างแยกย้ายกันไปด้วย จิตใจที่น้อมระลึกนึกถึงความดีซึ่งกันและกัน ด้วยความปิติปราโมทย์ ใจ มีความมองอาจเหมือนนกน้อยโผบินออกจากรังไปสู่โลกกว้าง มีความสุขเบิกบาน มีความรู้สึกว่าหนทางไปสู่อายตนนิพพานนั้น ใกล้ชิดเดียว อยู่ในกำมือของเราแล้ว ไม่ช้าเราจะต้องสมหวัง เพราะ เราได้รับคำแนะนำคำตักเตือนที่ดีจากเพื่อนสหธรรมิก นี่นักบวช สมัยพุทธกาลท่านมีความคิดกันอย่างนี้

ความขัดเคืองใจ ขุ่นข้องใจ หรือน้อยใจไม่มีเลย เพราะต่างมีหัวใจ ดวงเดียวกัน มีเป้าหมายอันเดียวกัน คือสมัครใจไปพระนิพพานด้วยกัน

พวกเราทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน เพราะเราล้วนแต่สมัครใจ ไปพระนิพพานด้วยกันทั้งสิ้น และเราได้รับทราบดีแล้วว่า พระนิพพาน

อยู่ภายในตัวของเรา เป็นอายตนะอันละเอียดบริสุทธิ์ จะเข้าถึงได้ต้อง
ทำให้บริสุทธิ์ให้ละเอียดจนกระทั่งหลุดพ้นจากอาสวกิเลส จึงไปสู่
อายตนะนิพพานได้

เพราะฉะนั้น เมื่อเราได้พิจารณาซึ่งกันและกันแล้ว ขอให้สวมหัวใจ
ของพระอริยเจ้าในสมัยพุทธกาล คือ ให้มีความปีติยินดี มีความสุขใจ
ที่เพื่อนสหธรรมิกได้อุทิศตนเป็นกัลยาณมิตรชี้ช่องทางให้แก่ตัวเรา
ไม่ว่าจะเป็นเรื่องกิจวัตรกิจกรรม เรื่องธรรมวินัย หรือเรื่องอะไรก็แล้ว
แต่ที่เป็นความดี เมื่อเราได้ยินได้ฟังแล้วขอให้มีความสุขใจ อย่าโกรธ
อย่าขัดเคืองใจ อย่างน้อยใจกัน

เมื่อเพื่อนสหธรรมิกแนะนำแล้ว ให้นำมาพิจารณาตัวของเรว่า
สิ่งที่ท่านแนะนำเป็นความจริงและเป็นความดีงามแค่ไหน ถ้าเป็นความ
จริงเราก็ปรับปรุงตัวเสียใหม่ ถ้าเป็นความดีงามก็เป็นสิ่งที่ควรทำ

ในขณะที่เดียวกันเพื่อนสหธรรมิกที่คอยชี้พุทธพจน์ให้ ก็อย่าใช้
อารมณ์ ต้องใช้สติปัญญา พิจารณาดูให้ดีกว่า ตอนนี้ใจของเราเต็มเปี่ยม
ไปด้วยความปรารถนาดีหรือเปล่า หรือมีสิ่งที่เป็นบาปอกุศลลึกลงอยู่ใน
ใจเรา ถ้ามีบาปอกุศลลึกลงอยู่ในใจเรา เราก็ขจัดกวาดล้างมันให้หมด
ไปเสีย ให้จิตใจเราใส สะอาด บริสุทธิ์ จนกระทั่งหัวใจของเราเต็มเปี่ยม
ไปด้วยเมตตาธรรม เต็มเปี่ยมไปด้วยสติปัญญา พิจารณาดูแล้วสิ่งที่เรา
จะแนะนำนั้นเป็นเรื่องจริง เป็นความดี และเป็นประโยชน์จึงจะแนะนำไป
ถ้าหมู่คณะของเราทำอย่างนี้ การพิจารณาของเราในวันนี้ จะมีคุณค่า
อย่างมหาศาลต่อตัวเรา ต่อผู้อื่น และต่อหมู่คณะ

ประโยชน์อันยิ่งใหญ่ของการปวารณา

ประโยชน์ต่อตัวเรา คือ เราจะได้เห็นข้อบกพร่องในตัวเอง แล้วปรับปรุงตัวของเราให้สมบูรณ์ขึ้น จนกระทั่งสามารถเข้าไปถึงจุดแห่งความสมบูรณ์ของชีวิต

ประโยชน์ต่อผู้อื่น คือ เราจะเป็นต้นแบบที่ดีให้ผู้อื่นได้กระทำตาม จะโดยการแนะหรือการนำก็ตาม ผู้อื่นก็จะได้รับประโยชน์อันนี้ด้วย

ประโยชน์ต่อหมู่คณะ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะหมู่คณะของเรามีเป้าหมายที่จะเผยแผ่พระพุทธศาสนาไปทั่วโลก ให้ธรรมกายนี้ไปปรากฏทั่วโลก ธรรมกายซึ่งมีอยู่จริงในกายของมวลมนุษยชาติ แต่ขาดผู้นำผู้ชี้ทาง ของที่มีอยู่จึงดูเหมือนไม่มี

เป้าหมายของเราต้องการที่จะเปิดเผยสิ่งที่ดังามนี้ให้แก่ชาวโลก ได้ประพฤติปฏิบัติ จะได้เข้าถึงธรรมกาย เข้าถึงความสุขที่แท้จริง เป็นเป้าหมายใหญ่อย่างยิ่งซึ่งจะทำตามลำพังไม่ได้ จะต้องร่วมมือทำกันไปเป็นทีม แล้วทีมทั้งทีมนั้นจะต้องมีความบริสุทธิ์ มีความดังาม ต้องมีความรู้ มีสติปัญญา มีคุณธรรมหลาย ๆ อย่างเท่าเทียมกันทั้งทีม เราจึงจะทำงานนี้ได้สำเร็จ

เพราะฉะนั้น การปวารณากันในวันนี้ เป็นสิ่งสำคัญที่จะปรับปรุงหมู่คณะของเราให้เป็นหมู่คณะแห่งความบริสุทธิ์ แห่งสติ แห่งปัญญา แห่งความสมบูรณ์พร้อมที่จะนำประโยชน์สุขให้เกิดขึ้นแก่มวลมนุษยชาติได้ ดังนั้นการปวารณาในวันนี้อย่าทำเพียงเป็นประเพณีเท่านั้น ซึ่งถ้าเราทำอย่างนั้น ประโยชน์ที่ได้รับจะไม่เต็มที่

แต่ถ้าหากว่า เรามีความตั้งใจจริงที่จะอาศัยวันมหาปวารณานี้เป็นวันที่สำคัญยิ่งในการปรับปรุงตัวเราและหมู่คณะของเราด้วย อย่างนั้นถึงจะบรรลุตฤตุประสงค์ที่เราได้มาอยู่ร่วมกันในสถานที่นี้ โดยหวังที่จะมาสร้างบารมีรวมกัน มาศึกษาวิชาธรรมกาย มาฝึกฝนตนเองให้ดีขึ้น เพราะฉะนั้นวันนี้หลังจากปวารณากันแล้ว ก็ขอให้ทำจิตใจให้ได้ อย่างที่หลวงพ่อกล่าวไปเมื่อสักครู่นี้

สูตรสำเร็จในการเข้าถึงธรรม

ภายในพรรษานี้ หลวงพ่อสังเกตเห็นทั้งพระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา ต่างก็มุ่งมั่นตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมกันอย่างเต็มที่

เมื่อถึงเวลาปฏิบัติกิจวัตรรวมกันก็มาพร้อมเพรียงกัน มีความกระตือรือร้น มีความรู้สึกกระหายที่จะไปสู่พระนิพพาน กระหายที่จะทำใจให้บริสุทธิ์ กระหายที่จะปฏิบัติเพื่อให้เข้าถึงพระธรรมกาย ที่จะศึกษาวิชาธรรมกาย กระหายที่จะได้บุญด้วยการชำระใจให้บริสุทธิ์ จากการสวดมนต์ทำวัตรเช้าทำวัตรเย็น กระหายที่จะได้ฟังธรรม ได้ฟังประสบการณ์ภายใน และทุกคนก็มีผลการปฏิบัติธรรมที่ดีขึ้นไปเรื่อย ๆ เพราะตั้งใจปฏิบัติตามคำแนะนำของหลวงพ่อซึ่งมีสูตรสำเร็จอยู่

สูตรสำเร็จในการเข้าถึงธรรมกาย เป็นเรื่องง่าย ๆ อย่างที่เรานึกไม่ถึง เหมือนเส้นผมบังภูเขา เมื่อเชียวเส้นผมออก ก็เห็นภูเขาอันยิ่งใหญ่ดงามนั้นได้ และด้วยอาศัยสิ่งนี้นึกไม่ถึงนั้นประพฤติปฏิบัติกันต่อไป ในที่สุดเราก็จะเข้าถึงจุดนั้นได้

เรื่องนี้นึกไม่ถึงนั้นเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันอยู่ตลอดเวลา เหมือนหญาปากคอก เป็นแต่เพียงว่าเราจะใช้สติปัญญาพิจารณากันดีหรือไม่

เรื่องนี้นึกไม่ถึงสิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญทีเดียว นั่นคือเราได้ทราบดีแล้วว่า ธรรมกายหรือธรรมะที่อยู่ภายในตัวของเรา จะเป็นดวงธรรมกิติ เป็นกายมนุษย์ละเอียด กายทิพย์ กายรูปพรหม กายอรูปพรหม หรือกายธรรมกิติ เป็นสิ่งที่มีอยู่แล้วในตัว ไม่ใช่สิ่งที่เราสร้างขึ้นมา แต่ว่าเป็นของละเอียดซ้อนกันเข้าไปข้างในเรื่อย ๆ

หน้าที่ของเราก็คือ ทำใจให้ละเอียดเท่ากับสิ่งละเอียดที่มีอยู่แล้วภายในเป็นชั้น ๆ เข้าไป เราก็คจะเห็นไปตามลำดับขั้นตอน ใจจะละเอียดได้ ต้องทำสิ่งที่เรานึกไม่ถึงอย่างง่าย ๆ แล้วเราก็คจะเข้าถึงได้ง่าย ๆ สิ่งนี้นึกไม่ถึงนั่นก็คือ ทำใจให้หยุดนิ่งเฉย ๆ อย่างสบาย ๆ ให้อารมณ์สม่ำเสมอ โดยไม่มันหมายอะไร แม้ไม่มีภาพอะไรเกิดขึ้น เราก็นิ่งเฉยอย่างใจเย็น ๆ ทำอย่างนี้ แค่นี้เท่านั้น ถ้าทำอย่างนี้ไม่ซำก็จะสมหวัง

ลุ่นร้ายกว่าเสือ

สิ่งที่เป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับผู้ที่สมัครใจไปพระนิพพาน นอกเหนือจากความฟุ้งกับความเคลิ้มแล้ว ก็คือความตั้งใจมาก พยายามที่จะทำใจให้หยุดนิ่งเฉย เรามักจะหยุดแบบกด ๆ กัน เพราะอยากให้เห็นเร็ว ๆ ชัดเร็ว ๆ เมื่อทำอย่างนี้ใจมันไม่ละเอียด นี่เป็นเพราะเรามองข้ามสิ่งที่เรานึกไม่ถึงกัน ไปทำแบบหยุดกด ๆ ตั้งใจมาก จึงไม่สมหวัง

ลุ่นร้ายยิ่งกว่าเสือ ความตั้งใจมากร้ายยิ่งกว่าเสือ เพราะเสือมันอยู่ในป่า แต่ลุ่นอยู่ในใกล้ตัวเรา ติดตัวเราตลอดเวลา ไม่ว่าเราจะไปที่ไหนทำอะไร มันก็ติดตัวเราไป ลุ่นจนกระทั่งติดเป็นนิสัย เป็นความเคยชิน และแก้ยาก บางทีติดอย่างนี้ไป ๑๐ ปี ๒๐ ปี ก็มี

ความพุงนั้นถึงแม้เราจะมีเรื่องอื่นที่เราคิดกันมากมายแค่ไหน แต่มันก็ยังมีช่องว่างให้เราหยุดได้บ้างเป็นช่วง ๆ หรือความเคลิ้ม บางทีเราหลับไปตื่นขึ้นมายังสดชื่น แต่ว่าความตั้งใจมากที่จะให้เราหยุดเราหนึ่ง จะเอาให้ชัด ให้ใส ให้ได้ตั้งใจ นี่คือนิสัยที่ร้ายมาก เพราะฉะนั้นต้องพยายามแก้ไขตรงนี้ให้ได้

เหตุที่เป็นอย่างนี้ก็เพราะใจเราไม่เย็นพอ เนื่องจากว่าตลอดชีวิตที่ผ่านมา ก่อนที่เราจะอุปสมบทนั้น ชีวิตถูกกระแสน้ำเชี่ยวกรากของการแข่งขันในการดำรงชีพ หล่อหลอมให้ต้องเร่งรีบ เร่งร้อน ต้องต่อสู้ การหล่อหลอมนั้นทำให้เราเกิดความเคยชินจนติดเป็นนิสัย เมื่อถึงเวลาในการปฏิบัติธรรม เราก็นำนิสัยนั้นเข้ามาใช้กับการปฏิบัติ จึงไม่ได้ผล

ดังนั้น ถ้าเราสมัครใจที่จะเข้าถึงธรรมกายจริง ๆ แล้ว ไม่มีทางเลือกอื่นใด นอกจากทำให้หยุดนิ่งเฉย ๆ อย่างสบาย ๆ ให้สม่ำเสมอโดยไม่เร่งรีบ ไม่เร่งร้อน ทำอย่างนี้ แค่นี้ เราก็จะสมปรารถนา

ประกอบความเพียรกันต่อไป

พรุ่งนี้เป็นวันออกพรรษา หลังจากออกพรรษาแล้ว มิได้หมายความว่า กิจวัตรกิจกรรมของเราจะชะลอตัวลงหรือเหินห่างการปฏิบัติธรรมไม่ใช่ออย่างนั้น สิ่งเหล่านี้เราก็ต้องทำให้เป็นปกติต่อไป ทำไปจนกว่าเราจะบรรลุวัตถุประสงค์

ใครที่ยังเข้าไม่ถึงธรรมกาย ออกพรรษาแล้วก็ตั้งใจฝึกฝนให้เข้าถึงธรรมกายให้ได้ ใครที่ตั้งใจศึกษาพระปริยัติธรรม ออกพรรษาแล้วก็ศึกษากันต่อไปอย่างเต็มที่ ใครที่ต้องการฝึกฝนตัวเองให้ดีขึ้นก็ฝึกฝนกันต่อไป ใครช่วยเหลือกิจการงานส่วนรวมของสงฆ์ก็ชวนช่วย

กันต่อไป ให้ทำกันไปอย่างนี้ ถ้าเราทำได้ ชีวิตที่เกิดมาในชาตินี้สมหวัง
เกิดมาเพื่อเต็มบุญ เต็มบารมี ทั้งสร้างบารมี ช่อมบารมี เสริมบารมีของ
เราให้เต็มที่ไม่ช้าเราก็จะสมบูรณ์

ออกพรรษาแล้วอากาศก็สดชื่นไม่น้อยกว่าในพรรษา ดีเสียอีก
เพราะไม่มีฝน เพราะฉะนั้นสุขภาพร่างกายเราก็จะแข็งแรงดีกว่าใน
พรรษา และมีช่วงระยะเวลาดั้ง ๙ เดือน ยาวนานกว่าในพรรษา ช่วงนี้
แหละจะเป็นช่วงที่เราต้องฝึกฝนอบรมตัวเองให้เข้าถึงธรรมกายให้ได้
เพื่อที่จะได้มุ่งไปศึกษาวิชาธรรมกายกันต่อไป

วิชาธรรมกายเป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับตัวเราและสรรพสิ่ง
ทั้งหลาย เป็นสิ่งที่เราจะต้องรู้แจ้งเห็นแจ้งให้ได้ชีวิตจึงจะปลอดภัย
เพราะฉะนั้นออกพรรษาแล้วก็ขอให้ลูกพระลูกเณรทั้งหลายตั้งใจ
ประพฤติปฏิบัติธรรมกันต่อไป

ในที่สุดนี้ หลวงพ่อขอนุโมทนาในธรรมปฏิบัติของลูกพระลูกเณร
ทั้งหลาย ที่ได้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมอย่างเต็มที่ตลอดระยะเวลา
๑ พรรษา เป็นที่น่าชื่นอกชื่นใจแก่มนุษย์และเทวดาทั้งหลาย

ขออานุภาพแห่งธรรมปฏิบัติของลูกพระลูกเณรทั้งหลายที่ตั้งใจดีนี้
จงมารวมกันที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เป็นดวงบุญที่มีความสว่างโพล่ง
ประดุจดวงอาทิตย์ตอนเที่ยงวันหลาย ๆ ดวง ให้มีอานุภาพให้ลูกพระ
ลูกเณรของหลวงพ่อกุรูป มีจิตใจที่ชื่นบาน มีความสุข มีความบริสุทธิ์
หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะทั้งหลาย ให้แทงตลอดในวิชาธรรมกายของ
พระพุทธเจ้า วิชาธรรมกายใดที่หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ได้บรรจุ
ขอให้ลูกพระลูกเณรทั้งหลายได้แทงตลอดในธรรมนั้น

ให้เป็นยอดกัลยาณมิตร สามารถขยายธรรมกายไปสู่ดวงใจ
ของมวลมนุษยชาติโดยไม่จำกัดเชื้อชาติศาสนาและเผ่าพันธุ์ให้มีถ้อยคำ
ที่เป็นธรรมภาสิตชนะใจมวลมนุษยชาติ ทุกชาติ ทุกภาษา ทุกศาสนา
เมื่อแสดงธรรมให้มีอานุภาพประดุจบันลือสีหนาท ให้ชาวโลกทั้งหลาย
ได้รู้แจ้งเห็นจริงในวิชาธรรมกายของพระพุทธเจ้า

เดินทางไกลเพื่อเผยแผ่ธรรมะ ประกาศพระธรรมคำสอนของ
พระบรมศาสดาก็ขอให้ปลอดภัย จะไปแห่งหนตำบลใดให้รักษาความ
บริสุทธิ์ให้ได้ ให้ความบริสุทธิ์นำมาซึ่งความเลื่อมใสแห่งพุทธบริษัท
ทั้ง ๔ ทั้งมนุษย์และเทวดา

ไม่ว่าจะไปอยู่แห่งหนตำบลใดของโลกให้ได้รับการต้อนรับ
อย่างดีเยี่ยมในทุกสถานที่ ให้มีสง่าราศี ประดุจพระจันทร์ในคืนวันเพ็ญ
ที่ปราศจากหมุ่เมฆ

ให้บุญบารมีรัศมีกำลังฤทธิ์อำนาจสิทธิเฉียบขาดของพระนิพพาน
ลงรักษาให้ปลอดภัย ให้มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง อย่าเจ็บ
อย่าป่วย อย่าไข้ มีอายุยืนยาว ได้สร้างบารมีไปนาน ๆ

ให้เทวดาลงรักษาทั้งวันทั้งคืน ให้อยู่ในความคุ้มครองของ
พระธรรมกาย อยู่ในความคุ้มครองของหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ
อยู่ในความคุ้มครองของพระนิพพาน

ขอสิ่งที่หลวงพ่อดังใจให้ลูกพระลูกเณรทั้งหลายเป็นอย่างนี้
จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ ด้วยอานุภาพแห่ง
พระธรรมกายของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ จงทุกประการเทอญ ๐